

Отъ животните се срещатъ въ изобилие: антилопи зебри, жирафи, щрауси, които живеятъ въ саваните и степите на страната. Слонътъ, който привлича много вниманието на ловците, се среща повече въ Данакиль. Най-важните грабливи животни са лъвътъ и леопардътъ, хиената и чакалътъ; има отровни змии и скорпиони. Въ притоците на Нилъ живеятъ ръчниятъ конь и крокодилътъ. Въ пустинните стени се отглежда камилата и овцата, а въ високите области — коньтъ, магарето и рогатъ добитъкъ.

Минералните богатства не са достатъчно изучени. Абисиния изобилствува съ каменни въглища, злато, петролни залежи, платина и др., които, ако се разработятъ, ще дадатъ големъ тласъкъ на страната къмъ напредъкъ. Всички открити подземни богатства се намиратъ въ западната част на страната.

Населението на Абисиния не е еднородно. Отъ всичките жители, които се изчисляватъ приблизително на 10—12 miliona (въ Абисиния още не е правено преброяване, както въ другите просветени държави), едва една трета са абисинци. На това обстоятелство твърде много разчитатъ италиянците въ днешната война. Споредъ запазените предания, абисинците са дошли отъ Арабия и самиятъ тъхенъ типъ показва смесица на хамити съ араби. Тъ като мургави, но нѣматъ негърски черти. Общо, отличаватъ се съ стройни тѣла. Най-стариятъ езикъ, гезъ, на който са написани свещените имъ книги, е изчезналъ. Абисинците живеятъ въ областите Тигре, Амара, Годжамъ и са разпръснати по цѣлата страна като владѣтелско племе. Другите две трети отъ населението са племето Гала, — които са хамити, отъ сомали и данкали, които са също хамити, но премъсени съ араби. Тия племена са мюхамедани. Освенъ това има негри и около 250 х. евреи въ северна Абисиния.

Вѣра. Абисинците са християни още отъ 326 г. — отъ времето на Константина Велики, и съ право могатъ